

безпосередньо впливає на процес виробництва, хоча знаходиться за його технологічними межами [3]. Коло інфраструктурних галузей змінюється, а отже, перелік галузей і об'єктів інфраструктури не може бути незмінним, жорстко регламентованим для всіх етапів економічного розвитку.

У розвинених економіках держава приділяє особливу увагу розвитку інфраструктури. Для сучасного етапу розвитку інфраструктури характерні недостатній рівень культури ринкових відносин, значні витрати, відсутність надійної та повної інформації про функціонування ринку, різке скорочення обсягу й асортименту товарів та послуг. Недостатній розвиток інфраструктури перешкоджає зниженню рівня трансакційних витрат та підвищенню ефективності ринків. Створення прогресивної інфраструктури ринку вимагає розв'язання комплексу завдань, які стосуються всіх її елементів – інформаційного, кредитно-розрахункового та кадрового забезпечення. Реалізація цих напрямів удосконалення ринкової інфраструктури сприятиме створенню організаційно-технічних, економічних, соціальних і нормативно-правових умов функціонування сучасного ринку. Це, в свою чергу, складе підґрунтя для розбудови у вітчизняній економіці ефективної ринкової системи господарювання.

Література.

1. Інфраструктура товарного ринку: теоретичні засади підручник / За ред. О.О. Шубіна. – К. : Знання, 2009. – 379 с.
2. Національна економіка: Навч. посіб. / А.Ф. Мельник, А.Ю. Васіна, Т.Л. Желюк, Т.М. Попович ; за ред. А.Ф. Мельник. – К.: Знання, 2011. – 463 с.
3. Рекуненко І.І., Коробка Р.В. Роль та місце інфраструктури ринку в ринковій економіці // Вісник Української академії банківської справи. – 2009. - № 1 (26) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://lib.uabs.edu.ua/library/Visnik/Numbers/2_31_2011/31_01_05.pdf>

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

*Сирветник-Царій В. В., к.е.н., доцент
Вінницький інститут конструювання одягу і підприємництва*

Підприємництво – це безпосередня самостійна, систематична, на власник ризик діяльність з виробництва продукції, виконання робіт, надання послуг із метою отримання прибутку, яка здійснюється фізичними і юридичними особами, зареєстрованими як суб'єкти підприємницької діяльності в порядку, установленому законодавством [1].

Підприємництво в усьому світі є рушієм розвитку економіки. Воно робить економіку більш гнучкою, мобілізує фінансові та виробничі ресурси населення, є серйозним фактором структурної перебудови і забезпечення проривів науково-технічного прогресу, а також вирішує проблему зайнятості та інші соціальні проблеми ринкового господарства.

Важливу роль у формуванні підприємництва відіграють юридичні особи, малі та середні підприємства. Їх розвиток в останні роки в Україні є негативним, тобто загальна кількість малих та середніх підприємств зменшилась в 2014р. порівняно з 2010р. з 378224 до 340504 одиниць, тобто на 37720. При цьому, лише за останній рік скорочення кількості суб'єктів підприємницької діяльності становило 52164 одиниці [2].

Скорочення підприємництва може нести складні наслідки для української економіки та суспільства загалом. Відтак, необхідно стимулювати розвиток підприємництва всіх сфер господарювання. Це повинно, насамперед, відбуватись за підтримки держави шляхом створення належного бізнес середовища.

Натомість аналіз результатів досліджень Світового банку «Doing business» відображає погіршення ситуації, ускладнення умов для здійснення господарської діяльності в Україні в 2015 році (таблиця 1).

Таблиця 1 - Сприятливість умов ведення бізнесу в Україні в 2015 році [3]

Показник	Місце в рейтингу, 2015р	Місце в рейтингу, 2014р	Зміна в рейтингу
Реєстрація підприємства	76	69	-7
Отримання дозволів на будівництво	70	68	-2
Приєднання до електричних мереж	185	182	-3
Реєстрація власності	59	88	29
Отримання кредитів	17	14	-3
Захист міноритарних інвесторів	109	107	-2
Оподаткування	108	157	49
Міжнародна торгівля	154	153	-1
Забезпечення виконання контрактів	43	44	1
Вирішення неплатоспроможності	142	141	-1

Аналіз представлених даних та їх глибоке дослідження відображає переважне ускладнення умов здійснення підприємницької діяльності в Україні в 2015 році. Зокрема, для реєстрації підприємства в Україні необхідно витратити 21 день, пройти 6 різноманітних процедур реєстрації. В той час як в Європі аналогічні 5 процедур здійснюються за 12,1 день. При отриманні дозволів на будівництво українські підприємці повинні витратити 10,2% середньодушового доходу, а середньоєвропейські – відповідно 5%. Дуже складною і тривалою є процедура приєднання до електричних мереж, по якій в Україні рейтинг дуже низький, оскільки загальна тривалість такої процедури сягає 277 днів.

Посилення фінансової кризи в державі, зниження платоспроможності багатьох банків зумовили зростання проблем із отриманням кредитів для здійснення підприємницької діяльності. Та основними проблемами при отриманні кредитів є недостатність інформаційного забезпечення такого процесу. В Україні відсутній державний реєстр кредитних історій (платоспроможності) підприємств та недостатнім є такий облік в приватних бюро.

Слабким є і захист інтересів інвесторів в Україні, що відображається в значній корпоративній непрозорості, складності акціонерного управління та проблемності подання позовів та судового вирішення суперечок в разі зіткнення інтересів. Недостатній захист приватних підприємницьких інтересів відображається і при виникненні необхідності вирішення неплатоспрожності. В той час, як в європейських країнах на це затрачається 13,3% вартості об'єкта нерухомості, в Україні – 42%. При цьому, повертається лише 8,6 центів із боргового долара.

Все це, поряд з існуванням воєнних дій на сході країни, перманентного стану політичної та економічної кризи, відображає існування вагомих перешкод для розвитку підприємництва в Україні.

Вирішення цих проблем лежить в площині реформування законодавчої, виконавчої та судової влади в державі в широкому масштабі. Якщо звести вирішення цих проблем до конкретних дій, то в Україні, насамперед, необхідно забезпечити безкомпромісне виконання законів. Локально – врегулювати дозвільні проблем в електроенергетиці, використовуючи передовий європейський досвід; створити базу даних кредитних історій підприємств, забезпечити здешевшення кредитів для бездоганних підприємств-позичальників; завершити реформи в сфері реєстрації підприємств, скоротивши тривалість такого процесу.

Література.

1. Офіційний веб-портал Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/69812>.
2. Кількість суб'єктів господарювання за видами економічної діяльності у 2014 році. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Doing business: Going Beyond Efficiency. – Режим доступу: <http://www.doingbusiness.org/>

ОЦІНЮВАННЯ КОН'ЮНКТУРИ РИНКУ

Терлецька В. О., аспірантка

*Науковий керівник: Поплавська Ж. В., д.е.н, професор
Національний університет «Львівська Політехніка»*

На сучасному етапі розвитку підприємницької діяльності завданням підприємницьких структур є вивчення ситуації на ринку, його стану, характеру та тенденцій розвитку. В таких умовах особливого значення набувають питання кон'юнктури ринку та її оцінювання, як фундаментальної складової ринкових досліджень. Сутність поняття кон'юнктури ринку визначається змістом терміна, методикою розрахунку і оцінювання. Автор пропонує розглядати кон'юнктуру ринку з абстрактної та практичної точки зору. З абстрактної точки зору можливе розуміння її змісту, мети і призначення як для економічної системи в цілому, так і для економічних одиниць зокрема. Тому кон'юнктура ринку (з точки зору абстрактного мислення) – це якісна та кількісна